

SENTÈNCIA 06-96 DE 3 D'ABRIL DE 1996

Emissió de xec sense provisió de fons.- Procés acusatori mixt.

Ponent: M.I. Sr. Josep Lluís VAZQUEZ SOTELO

ANTECEDENTS DE FET

I.-RESULTANT: Que el M.I. Tribunal de Corts va dictar sentència en data 24-8-95 en la causa núm. 211-2/94 seguida per emissió de xec sense provisió de fons, amb la següent part dispositiva: "FALLEM: que hem de declarar i "declarem extingida l'acció penal vers el processat Joan "Ramon M.L. deixant sense efecte l'Aute de "processament de data 15 de novembre del 1.994 i quantes "mesures cautelars s'hagin pres."

II.-RESULTANT: que el Fallo de la Sentència va tenir com a fonaments, tal i com s'exposa en els seus Resultants, que el Ministeri Fiscal havia formulat acusació pel delictes de lliurament de xec sense fons, però a l'acte del judici oral, essent la única part acusadora, va modificar la qualificació provisional i va retirar l'acusació contra el processat per entendre que no havia quedat provat que el delictes de xec sense fons s'hagués comès, davant quina petició la defensa del processat en les seves conclusions definitives va manifestar que "estava conforme amb el Ministeri Fiscal" per quant el perjudicat Jesús J.J. havia reconegut que "tenia coneixement que el xec no tenia fons", i que tot i això el va acceptar, com va acceptar esperar que el processat vengués un vehicle furgoneta a fi d'obtenir els diners suficients per pagar el seu deute, pel qual no podia entendre's que hagués mediat engany i que el creditor havia concedit un crèdit al lliurador del xec. Amb aquest antecedent, la Sentència raona que "el nostre ordenament penal és essencialment acusatori i quan desapareix una pretensió punitiva per la retirada de l'acusació per part del Ministeri Fiscal, única part acusadora al present procés, quedava extingida l'acció penal", pel que procedia deixar sense efecte el processament i quantes mesures cautelars s'haguessin adoptat

III RESULTANT: que contra l'esmentada Sentència es va interposar recurs de suplicació per Jesús J.J., representat pel Lletrat Josep PARRAMON LLAVET, exposant com a motius: 1er) Error en l'apreciació de la prova (núm. 5 de l'article

3 del Decret regulador) i 2on)per infringir la Sentència una norma penal substantiva degut a la seva interpretació errònia (núm. 7 del mateix article), exposant com a fonaments dels dos motius les raons que consten al seu escrit, sobre les quals va informar a l'acte de la Vista del recurs.

IV RESULTANT: que notificades i emplaçades les parts després de la interposició i admissió del recurs de suplicació, han comparegut davant aquest Tribunal Superior de Justícia el recurrent Jesús J.J. i el processat Joan Ramon M.L., sota la direcció dels seus respectius Lletrats, així com el Ministeri Fiscal que va formular escrit oposant-se al Recurs per les següents raons: a) en primer lloc, és cert i evident que es va lliurar un xec de 375.000.- pts resultat de la compra-venda d'un vehicle al denunciant i avui recurrent el qual va ingressar al seu compte la quantitat de 500.000.- pts; però és bo recordar que el xec lliurat va ser "de comú acord i sabent el recurrent que no hi havia fons suficients", fet que va ser reconegut al moment del Judici Oral tal i com recull el primer dels Resultants de la Sentència recorreguda que estableix també que "es va procedir d'aquesta forma per assegurar-se el pagament" de la quantitat adeudada; b) per aquesta raó el Ministeri Fiscal, única part acusadora al present procés, va retirar l'acusació; c) respecte a la interpretació errònia d'una norma penal substantiva, infracció invocada pel recurrent com a segon motiu de suplicació, no considera el Ministeri fiscal tal infracció degut a la no existència de voluntat dolosa per part del denunciat al moment de lliurar el xec, ja que "va ser emés a instàncies del lliurat" -que treballa a la entitat bancària contra la qual es va lliurar el xec- i era coneixedor de la falta de provisió. Per tot això i estimant que "quedava desvirtuada tota raó político-criminal de la protecció del xec" va sol·licitar la desestimació del recurs i la confirmació de la Sentència recorreguda.

V RESULTANT: que assenyalat dia per a la Vista, es va celebrar, informant en ella el recurrent, el Ministeri Fiscal i el recorregut, en recolzament de les seves respectives posicions, quedant els autes vistos per a Sentència.

FONAMENTS DE DRET

I.-CONSIDERANT: que per a una adequada resolució de les qüestions plantejades en aquest recurs és precís partir dels següents antecedents que consten documentats a les actuacions del procés: a) la causa 211-2/94 va iniciar-se en virtut de denúncia del tenedor del xec Jesús J.J.,

al·legant que l'havia rebut del denunciati en pagament de part del preu de venda d'un vehicle i que havia estat retornat i que havia estat retornat pel Banc per no disposar de fons; b) el Batlle instructor va dictar Aute de processament contra el denunciati Joan Ramon M.L.; c) el perjudicat Jesús J.J. ni va interposar querella ni va prendre part en la causa en exercici de l'acció penal, tal com podria haver-ho fet a l'empara dels articles 39 i següents del Codi de Procediment Penal; d) conclòs el sumari, tampoc va comparèixer davant el M. Iltre. Tribunal de Corts, essent el Ministeri Fiscal la única part acusadora que va qualificar els fets com a provisionalment constitutius de delicte formulant pretensió punitiva contra el denunciati (f.25-26); e) en el Judici oral el denunciati va ser citat i va comparèixer com a "perjudicat", qualitat en la qual va prestar declaració (f.35 i s.); en les seves declaracions al judici el denunciati-perjudicat va reconèixer: "que és empleat de Banca Reig", que el xec lliurat va ser "fet per Banca Reig"; "que sabia que el xec que se li lliurà no tenia fons, ho confirmà"; "que el Banc no li donà un talonari, llavors l'entitat li donà un sol taló"; "que va deixar al processat 4 mesos per tal que pagués ... perquè tenia una camioneta per vendre" (f.36-38); f) que davant aquestes circumstàncies el Ministeri Fiscal va retirar l'acusació contra el processat; g) que per totes aquestes raons concurrents el M. Iltre. Tribunal de Corts va dictar la Sentència recorreguda, que declara extingida l'acció penal per imperi del principi acusatori que inspira el sistema processal penal andorrà.

II.-CONSIDERANT: Que els fets referits al Considerant anterior portarien a no considerar delictiu el lliurament del xec en les circumstàncies en les que es donà, tal i com encertadament s'ha posat de relleu pel Ministeri Fiscal i per la defensa del processat, ja que encara que sent el lliurament del xec un delicte eminentment formal no per això pot existir totalment desconnectat dels elements d'antijuridicitat i culpabilitat, que han de donar-se sempre a tota figura delictiva, com ja ha tingut ocasió de proclamar el Tribunal Superior de Corts, anterior òrgan de suplicació.

III.-CONSIDERANT: Que, no obstant l'anteriorment esmentat, la qüestió plantejada en el present recurs ve resolta prèviament per raons estrictament processals ja que (tal com aquest Tribunal ha tingut ocasió de proclamar en ocasions anteriors) el sistema del procés penal andorrà respon al model de procés acusatori mixt o de "l'acusació formal" (inspirat en la Llei d'Enjudiciament Criminal espanyola i en el model francès del Codi napoleònic) segons el qual no pot haver condemna sense una acusació tempestivament interposada i formulada i havent estat en el

judici a que es refereix aquest recurs única part acusadora el Ministeri Fiscal (ja que el perjudicat no va interposar querella ni es va constituir oportunament com a part per a exercir l'acció penal) i havent retirat la seva acusació a les conclusions definitives formulades en el judici, és clar que no pot pronunciar-se condemna (encara que sigui discutible doctrinalment en quina mesura la retirada de l'acusació ha de vincular el Tribunal), ja que de fer-ho així s'infringiria el sistema acusatori i avui també les garanties constitucionals del procés penal establertes a l'article 10 de la Constitució Andorrana.

IV.-CONSIDERANT: que a la vista del que precedeix no té transcendència l'al·legació formulada pel recurrent sobre "la designació d'advocat ex-officio", no ja per les raons oposades pel processat recorregut sinó també perquè el perjudicat, en no haver actuat al Judici com a part acusadora ni tant sols estava legitimat per a interposar el Recurs de Suplicació contra la Sentència, el qual recurs, en bons principis, ni tant sols hauria d'haver estat admès.

V.-CONSIDERANT: Que per tot això procedeix confirmar la Sentència pronunciada pel M. Iltre. Tribunal de Corts, declarant les despeses del recurs a càrrec del recurrent, les pretensions impugnatòries del qual són totalment desestimades.

Vistes la Constitució, el Codi Penal, el codi de Procediment Penal, la jurisprudència d'aplicació, així com els Usos i Costums i d'altres fonts del Dret del Principat d'Andorra,

La Sala Penal del M.I. Tribunal Superior de Justícia d'Andorra,

D E C I D I M

1- Desestimem el recurs de suplicació interposat en la causa i Rotlle que al començament s'ha fet referència per Jesús J.J..

2- Confirmem la Sentència recorreguda de data 24-8-95, dictada pel M. Iltre. Tribunal de Corts en la causa 211-2/94.

3- Imposem al recurrent les despeses causades pel recurs de suplicació.

5- Acordem que la causa sigui retornada al Tribunal de procedència, amb certificació de la present resolució, pel seu compliment i execució.

Així, per aquesta nostra sentència, definitivament jutjant, ho manem i signem.